

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 13 oktober 1999

Nr 939—946

INNEHÅLL

Nr		Sidan
939	Lag om ändring av lagen om statens pensioner	2401
940	Lag om ändring av mervärdesskattelagen	2403
941	Lag om ändring av 85 § alkohollagen	2407
942	Förordning om ikraftträdande av avtalet till skydd för småvalar i Östersjön och Nordsjön .	2408
943	Förordning om ikraftträdande av överenskommelsen om skydd av fladdermöss i Europa ...	2409
944	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av ministeriets beslut	2410
945	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets beslut om införsel av animaliska livsmedel från Belgien	2411
946	Utrikesministeriets meddelande om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelse av rådets förordning om förbud mot försäljning och leverans av olja och vissa petroleumprodukter till vissa delar av Förbundsrepubliken Jugoslavien och om upphävande av förordning (EG) nr 900/1999	2412

Nr 939

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 8 oktober 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/1966) 5 § 6 mom. och 8 § 4 mom. 2 punkten, sådana de lyder i lag 1180/1996, samt
fogas till 9 d §, sådan den lyder i lagar 103/1989, 1528/1993 och 226/1998, ett nytt 6 mom., som följer:

5 §

En innehavare av en officers- eller institutofficerstjänst vid försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet som under minst fem år har innehaft en tjänst för vilken såsom behörighetsvillkor krävs flygarexamen, är berättigad att, då han pensioneras från en sådan tjänst, såsom pensionstid räkna sig till godo denna tjänstgöringstid en och en halv gång.

8 §

Uppnådd pensionsålder är dock inte en förutsättning för ålderspension,

2) om en tjänsteman som tjänstgör i en specialofficerstjänst, som militärpräst eller i en militär specialtjänst vid försvarsmakten eller i en specialofficerstjänst eller gränsbevakartjänst vid gränsbevakningsväsendet har fyllt 55 år när anställningen upphör och om han i en sådan tjänst eller sammanlagt i en

RP 24/1999
ShUB 5/1999
RSv 18/1999

sådan tjänst och annan militär tjänst vid försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet och som värvad, gränsbevakare eller sjöbevakare har intjänat en pensionstid av minst 30 år och av denna pensionstid minst sex månader inföll omedelbart innan anställningen upphörde och minst tre år under de fem senaste åren innan anställningen upphörde,

— — — — —
9 d §
— — — — —

Om en förmånstagare i samband med förstatligande har överförs från kommunal eller privat anställning till statlig anställning, beaktas den kommunala eller privata anställningen före förstatligandet när den i 1 mom. 2 punkten nämnda tidsfristen om sex månader och tre år beräknas.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1999.

Helsingfors den 8 oktober 1999

Lagen tillämpas på pensioner i fråga om vilka det pensionsfall som ligger till grund för pensionen har inträffat efter lagens ikraftträdande.

På dem som tjänstgör i de tjänster som nämns i 18 § 2 och 3 punkten förordningen om gränsbevakningsväsendet (321/1999) och på vilka tillämpas 8 § 4 mom. 2 punkten i denna lag, tillämpas i fråga om den tid som de tjänstgjort i dessa tjänster efter 1994, bestämmelserna om pensionsbeloppet i 10 § 3 mom., om villkoren i 1 och 2 punkten i nämnda moment uppfylls.

En tjänsteman som innehar en tjänst som luftfarkostbefälhavare enligt 18 § 1 punkten förordningen om gränsbevakningsväsendet och som den 31 december 1994 hade minst fem år till pensionstid hänförlig tjänstgöringstid i denna tjänst har då han går i pension rätt att såsom pensionstid räkna sig till godo denna tjänstgöringstid en och en halv gång.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Suvi-Anne Siimes

Nr 940

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

Given i Helsingfors den 8 oktober 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 2 § 1 mom., 68 § 3 mom. 10 punkten, 102 § 1 mom. 1 punkten, 122 § 1 mom. 2 punkten, 131 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 132 och 133 §, 150 § 1 mom., 193 § 2 mom. och 218 § 3 mom.,

av dessa lagrum 2 § 1 mom., 68 § 3 mom. 10 punkten, 102 § 1 mom. 1 punkten, 131 § 1 mom. 2 och 3 punkten och 218 § 3 mom. sådana de lyder i lag 1486/1994, 122 § 1 mom. 2 punkten och 132 § sådana de lyder i lag 1767/1995, 133 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag och 193 § 2 mom. sådant det lyder i lag 542/1996, samt

fogas till lagen en ny 8 a § och en ny mellanrubrik före 8 a §, nya 43 a—43 c § och en ny mellanrubrik före 43 a §, till 94 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1218/1994 och i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, en ny 5 punkt i stället för den 5 punkt som upphävts genom nämnda lag 1218/1994, till lagen en ny 122 a §, till 131 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, en ny 3 punkt, varvid den ändrade 3 punkten blir 4 punkten, till lagen nya 131 a och 170 a §, till 209 a §, sådan den lyder i sistnämnda lagar, nya 5 och 6 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 7 mom., samt till lagen en ny 209 c § som följer:

2 §

Skyldig att betala mervärdesskatt (*skattskyldig*) på sådan försäljning som nämns i 1 § är den som sålt varorna eller tjänsterna, om inte något annat föreskrivs i 2 a, 8 a eller 9 §.

över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §. Skatt behöver inte betalas om staten är köpare.

Investeringsguld

43 a §

Skatt betalas inte på försäljning och förmedling av investeringsguld.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även på försäljning och förmedling av avtal som gäller överlåtelse av en äganderätt till eller fordran på investeringsguld.

43 b §

Med investeringsguld avses guld i form av

Guldköpare

8 a §

Skattskyldig för i 43 c § 1 mom. avsedd skattepliktig försäljning av i 43 b § 1 mom. nämnt investeringsguld samt för försäljning av guldmaterial och halvfärdiga guldprodukter med en renhet av minst 325 tusendelar är köparen, om denne har införts i det register

RP 28/1999
StaUB 5/1999
RSv 23/1999

en tacka eller platta med en av guldmarknaderna godtagen vikt och med en renhet av minst 995 tusendelar.

Med investeringsguld avses även guldmynt med en renhet av minst 900 tusendelar som

- 1) är präglade efter år 1800,
- 2) är eller har varit lagligt betalningsmedel i ursprungslandet, och
- 3) vars normala försäljningspris är högst 80 procent större än det öppna marknadsvärdet för guldinnehållet i myntet.

Guldmynt som ingår i den förteckning som årligen offentliggörs i C-serien av Europeiska gemenskapernas officiella tidning skall anses uppfylla kriterierna enligt 2 mom. det år förteckningen gäller.

På guldmynt som avses i 2 och 3 mom. tillämpas inte 59 § 1 mom. 1 punkten.

43 c §

Utan hinder av vad som bestäms i 43 a § skall skatt betalas på försäljning av investeringsguld till en näringsidkare om en säljare som avses i 2 mom. väljer skattepliktighet för försäljning.

Skattepliktighet för försäljning kan väljas av

- 1) näringsidkare som framställer investeringsguld eller omvandlar investeringsguld eller annat guld till investeringsguld, och
- 2) näringsidkare som i sin rörelse normalt säljer guld för industriella syften, om försäljningen gäller i 43 b § 1 mom. avsett investeringsguld.

På förmedling av investeringsguld betalas med avvikelse från 43 a § skatt, om

- 1) den som säljer investeringsguld har valt skattepliktighet för försäljningen, och
- 2) den som säljer förmedlingstjänsten väljer skattepliktighet för försäljningen.

Säljaren kan välja skattepliktighet särskilt för varje försäljning. Valet av skattepliktighet för försäljning skall framgå av en i 209 a § 5 mom. avsedd anteckning på fakturan om skattepliktighet för försäljningen.

68 §

De tjänster som avses i 1 mom. är

- 10) förmedling av tjänster som avses i denna paragraf.

94 §

Skattefri är import av följande varor

- 5) investeringsguld som avses i 43 b §,

102 §

Den skattskyldige får för skattepliktig rörelse dra av

- 1) skatten på en vara eller tjänst som han köper av en annan skattskyldig eller den skatt på ett köp som skall betalas enligt 8 a eller 9 §,

122 §

En utländsk näringsidkare som inte är skattskyldig för sin försäljning och som inte har fast driftställe i Finland har rätt att få återbäring för den i förvärvet inkluderade mervärdesskatten, om förvärvet av varan eller tjänsten hänför sig till av honom

- 2) i Finland idkad försäljning enligt 8 a eller 9 § för vilken köparen är skattskyldig eller där staten är köpare.

122 a §

En utländsk näringsidkare som avses i 122 § har rätt att få återbäring för den skatt enligt 131 a § som inkluderats i ett förvärv, om förvärvet av en vara eller tjänst hänför sig till verksamhet som den utländska näringsidkaren bedriver utomlands och som hade berättigat till återbäring enligt 131 a §, om verksamheten hade bedrivits i Finland.

131 §

En näringsidkare har rätt att få återbäring för den skatt som inkluderats i ett förvärv av en vara eller tjänst, om förvärvet har samband med

- 2) försäljning av finansiella tjänster enligt 41 §, av försäkringstjänster enligt 44 § eller av sedlar och mynt som enligt 59 § 1 punkten är skattefria, om köparen är en näringsidkare som varken har hemort eller fast driftställe i gemenskapen eller om försäljningen har direkt samband med varor avsedda att exporteras utanför gemenskapen,

- 3) verksamhet för vilken köparen är skattskyldig enligt 8 a §, eller

- 4) försäljning som sker utomlands, om denna hade medfört skattskyldighet eller berättigat till återbäring enligt 1—3 punkten, om verksamheten hade bedrivits i Finland.

131 a §

Om varan eller tjänsten förvärvas för i 43 a § avsedd skattefri försäljning av investeringsguld, har näringsidkaren rätt att få återbäring för

1) skatt som skall betalas på skattepliktigt investeringsguld som han köper av en säljare som avses i 43 c §,

2) skatt som inkluderats i förvärv av annat guld som av näringsidkaren eller på uppdrag av honom omvandlas till investeringsguld,

3) skatt som skall betalas på tjänster som innebär en förändring av formen, vikten eller renheten hos investeringsguld eller annat guld.

Om varan eller tjänsten förvärvas för i 43 a § avsedd skattefri försäljning av investeringsguld, har den näringsidkare som framställer investeringsguld eller som omvandlar investeringsguld eller annat guld till investeringsguld rätt att få återbäring för den skatt som inkluderats i förvärv av en vara eller tjänst i anslutning till framställningen eller omvandlingen och som hade kunnat dras av med stöd av bestämmelserna i 10 kap., om verksamheten hade medfört skattskyldighet.

En näringsidkare har rätt att få återbäring för i 1 och 2 mom. avsedd skatt som inkluderats i förvärv även då förvärvet har samband med sådan försäljning som sker utomlands och som hade berättigat till återbäring enligt 1 eller 2 mom., om verksamheten hade bedrivits i Finland.

132 §

En utlänning har inte rätt att få återbäring enligt 131 eller 131 a §, om han har rätt till återbäring enligt 122 eller 122 a §.

133 §

Vad som i denna lag bestäms om avdragsgill användning och avdragbar skatt tillämpas också på sådan användning som berättigar till återbäring och skatt som skall återbäras, som avses i 130—131 a §.

Vad som i 21 och 22 § bestäms om varor som tillverkats eller tjänster som utförts i samband med en skattepliktig rörelse tillämpas också på varor som tillverkats eller tjänster som utförts i samband med verksamhet som berättigar till återbäring enligt 131 och 131 a §.

Vad som i 13—23 kap. bestäms om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 130—131 a § samt på den som gör ett gemenskapsinternt

varuförvärv och som med stöd av 72 f § inte behöver betala skatt.

Vad som bestäms i 3 mom. tillämpas dock inte på en person som i Finland inte bedriver annan försäljning än sådan som berättigar till återbäring enligt 131 § och som inte vill använda sin rätt till återbäring. Om det är fråga om försäljning av investeringsguld som avses i 43 b § eller försäljning som avses i 72 a §, tillämpas dock 3 mom.

150 §

Återbäring enligt 122 och 122 a § skall ansökas skriftligen hos Nylands skatteverk.

170 a §

Den som säljer investeringsguld skall på uppmaning av skattestyrelsen eller skatteverket visa upp i 209 c § avsett material för granskning och lämna uppgifter om det.

193 §

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande eller beslut som avses i 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet postades, om inte något annat visas. För skatteombudet är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

209 a §

När säljaren väljer skattepliktighet för försäljning enligt 43 c § skall han i verifikationen göra en anteckning om att försäljningen är skattepliktig.

Säljaren skall vid försäljning enligt 8 a och 9 § i verifikationen göra en anteckning om att köparen är skattskyldig.

209 c §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § skall alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan

sammanhängande transaktioner uppgår till minst 90 000 mark. Säljaren skall med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar.

Identifiering behövs inte om kunden är en näringsidkare avses i 6 § 6 mom. lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning.

Det material som avses i 1 och 3 mom. skall förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 c § eller trots upp-

Helsingfors den 8 oktober 1999

maning av myndighet sin skyldighet enligt 161, 162, 162 b eller 165 §, 166 § 1 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209 eller 209 a §, skall för mervärdesskatteförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lagen tillämpas när en såld vara har levererats eller en tjänst utförts, ett gemenskapsinternt förvärv har gjorts, skyldighet att betala skatt på en införd vara har uppkommit eller en vara eller en tjänst har tagits i eget bruk efter att lagen trätt i kraft.

Bestämmelserna om skatt som skall dras av och återbäras tillämpas när en såld vara har levererats eller en tjänst utförts, ett gemenskapsinternt förvärv har gjorts eller skyldighet att betala skatt på en införd vara har uppkommit för den som har rätt till avdrag eller återbäring efter att lagen trätt i kraft.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Suvi-Anne Siimes

Nr 941

L a g**om ändring av 85 § alkohollagen**

Given i Helsingfors den 8 oktober 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i alkohollagen av den 26 juli 1968 (459/1968) 85 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1144/1994, samt
fogas till 85 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 252/1987 och i nämnda lag 1144/1994, nya 3 och 4 mom. varvid de nuvarande 3—5 mom. blir 5—7 mom. som följer:

85 §

Om en gärning som avses i 1 eller 2 mom., med hänsyn till alkoholdryckernas eller spritens obetydliga mängd eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *överträdelse innefattande förmedling av alkoholhaltigt ämne* dömas till böter.

Om någon på sannolika skäl misstänks för ett brott som avses i 3 mom., kan för efter-sökande av alkoholdrycker eller sprit eller ett i 2 mom. avsett dokument sådan kropps-visitation av misstänkt som avses i 5 kap. tvångsmedelslagen (450/1987) förrättas eller i

samma kapitel avsedd husrannsakan företas i det fordon som personen använder. Vid kroppsvisitation och husrannsakan skall det som i tvångsmedelslagen bestäms om företagandet av åtgärderna i fråga iakttas.

Den som utan arvode förmedlar alkoholdrycker eller sprit till en person till vilken enligt 16 § alkohollagen (1143/1994) alkoholdrycker inte får säljas, skall för *förmedling utan arvode av alkoholhaltigt ämne* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1999.

Helsingfors den 8 oktober 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 942

Förordning

om ikraftträdande av avtalet till skydd för småvalar i Östersjön och Nordsjön

Given i Helsingfors den 8 oktober 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
Det i New York den 17 mars 1992 ingångna avtalet till skydd för småvalar i Östersjön och Nordsjön, beträffande vilket republikens president beslutat om anslutning den 27 augusti 1999 och beträffande vilket anslutningsinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekreterare den

13 september 1999, träder i kraft den 13 oktober 1999 så som därom överenskomits.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 13 oktober 1999.

Helsingfors den 8 oktober 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Nr 943

Förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen om skydd av fladdermöss i Europa**

Given i Helsingfors den 8 oktober 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
Den i London den 4 december 1991 ingångna överenskommelsen om skydd av fladdermöss i Europa, beträffande vilken republikens president beslutat om anslutning den 27 augusti 1999 och beträffande vilken anslutningsinstrumentet har deponerats hos

Förenta konungarikets regering den 20 september 1999, träder i kraft den 20 oktober 1999 så som därom avtalats.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 1999.

Helsingfors den 8 oktober 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Utrikesminister *Tarja Halonen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 104/1999)

Nr 944

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av ministeriets beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 29 september 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om kötthygien för hägnat vilt och kanin ¹⁾	21/VLA/1999	22.9.1999	1.11.1999
JSMb om renköttshygien ¹⁾	22/VLA/1999	29.9.1999	1.11.1999
JSMb om köttproduktshygien ²⁾	23/VLA/1999	29.9.1999	1.11.1999
JSMb om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om köttshygien ³⁾	24/VLA/1999	29.9.1999	1.11.1999

Besluten har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Besluten kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 29 september 1999

Regeringråd *Kristiina Pajala*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

¹⁾ Rådets direktiv 91/495/EEG, EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 41

²⁾ Rådets direktiv 77/99/EEG, ändr. 92/5/EEG, EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 1, kommissionens direktiv 83/201/EEG, EGT nr L 112, 28.4.1983, s. 28, rådets direktiv 92/118/EEG, EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49, rådets direktiv 95/68/EG, EGT nr L 332, 31.12.1995, s. 10, rådets direktiv 97/76/EG, EGT nr L 10, 16.1.1998, s. 25

³⁾ Rådets direktiv 64/433/EEG, ändr. 91/497/EEG, EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 69 och 95/23/EG, EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 7

Nr 945

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets beslut om införsel av animaliska livsmedel från
Belgien

Utfärdat i Helsingfors den 7 oktober 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om införsel av animaliska livsmedel från Belgien	26/IMPORT/1999	5.10.1999	13.10.1999

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 7 oktober 1999

Regeringråd *Kristiina Pajala*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

Nr 946

Utrikesministeriets meddelande

om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelser av rådets förordning om förbud mot försäljning och leverans av olja och vissa petroleumprodukter till vissa delar av Förbundsrepubliken Jugoslavien och om upphävande av förordning (EG) nr 900/1999

Givet i Helsingfors den 8 oktober 1999

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 a § 2 mom. lagen om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta nationerna och Europeiska unionen (659/1967) att straff för överträdelser av följande förordning om Förbundsrepubliken Jugoslavien bestäms i 46 kap. 1—3 § strafflagen: Rådets förordning (EG) nr 2111/1999 om förbud mot försäljning och leverans av olja och vissa petroleumprodukter till vissa delar av Förbundsrepubliken Jugoslavien och om upphävande

av förordning (EG) nr 900/1999; EGT nr L 258, 5.10.1999, s. 12. Om förverkandepåföljder bestäms i kapitlets 8—13 §.

Rådets förordning trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Med anledning av att förordning 900/1999 upphävs upphör straffpåföljderna för överträdelser av förordning (EG) nr 900/1999, så som dessa meddelats i utrikesministeriets meddelande 591/1999 av den 10 maj 1999, att gälla.

Helsingfors den 8 oktober 1999

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Ambassadråd Raili Lahnalampi